

Lövétei Lázár László

Nyolcadik ecloga

„Aus den Gärten komm ich zu euch, ihr Söhne des Berges!“*

(Hölderlin)

KÖLTŐ

Mért fened úgy a halasbicskát, sógor? mire készülsz?
Rég elmúlt már húsvét itt, a hegyek tetején is!
Inkább október közepén, Aurélia napján
öld meg a bárányt, s nem lesz faggyúíze a húsnak...

PÁSZTOR

...s holnaptól nem fog csavarodni a kosnak a szarva,
holnapután meg a sárga savóba fog ívni a márna...
Rég nem láttalak errefelé! hol nyomtad a hátad?
Mert legutóbb még nem voltál ilyen erdei ízű.

KÖLTŐ

Ősszekalandoztam nagy bölcsen a lenti világot.
Volt is pár „Augsburgom”, akárcsak az ősmagyaroknak.
Azt hiszem, illik most már végleg visszavonulni,
és ez a hegy biza jobb, mint bármely bibliotéka...
Mondsza, miféle madár tipeg ott a fenyőfa tövében?

PÁSZTOR

Ott a keresztcsőrű,
de amott meg egy árva süvöltő...

KÖLTŐ

Hurrá! itt maradok nálad, s majd zengek a hegyről!

PÁSZTOR

Sok gyönyörű dicshimnusz hangzott már el a földről,
s látom, hogy te is ott tülekedsz zöld füllel a sorban.
Jó lehet ennyire hinni egy ügyben – csak be ne bukjon:
annyi az új hajtás! nem látom tőlük az erdőt...

* „Kertekből jövök én, hegy szülte fiak, tiközétek...” (Rónay György fordítása)

KÖLTŐ

Bánom is én!

*Annál, ami volt, csak jobb jöhet itten:
mintha szögesdrótok közt éltem volna eddig:
minden sarkon az én kis jósorsomra vigyáztak!
Itt, nálad legalább nem akar megváltani senki...*

PÁSZTOR

*Nincs neked, öcskös, komplett nagykórház az agyadban?
Vesszek meg, ha tudom, mire jó a poéta-kesergés...
Éjjel-nappal unatkoztok; bizony, itt a bibétek...*

KÖLTŐ

*Sejtettem, hogy meg kell majd magyaráznom a dolgot.
Hát ide hallgass! mondok most egy példabeszédet:
„Abban az évben eléggé meg voltam nyomorodva...”*

PÁSZTOR

Április 1-je abban az évben keddre esett volt...

KÖLTŐ

*„...Ültem a bárpultnál, és mind az járt a fejemben:
»Meg kell tudnom az első embertől, mi a lényeg«...”*

PÁSZTOR

*Hogy mi a lényeg?!
most például a szép, piros alkony...
Menj haza, sógor, s dönts el, hogy mit akarsz igazából...*